

РЕШЕНИЕ

№ 7424

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8048** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на “В., Н., Л. – 2014” ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], срещу решение № 20019168 от 07.03.2022г., постановено по НАХД № 14123/2020г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 4-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №23-003197, издадено на 28.09.2020 година от директора на Дирекция ”Инспекция по труда” Софийска област (Д“ИТ“ Софийска област), с което на дружеството, в качеството на работодател, е наложена “имуществена санкция”, в размер 1 500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл.415, ал.1 от Кодекс на труда, за осъществен състав на административно нарушение по чл.415, ал.1 от Кодекс на труда (КТ).

В касационната жалба са изложени подробни доводи за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че е издадено при нарушение на закона, съществени процесуални нарушения, както и че е явно несправедливо потвърденото наложено наказание - касационни основания, съгласно чл. 348, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Моли съда да отмени решението и потвърденото с него НП. В условията на евентуалност, да приложи нормата на чл.415 в, ал.1 от КТ – отговорност за маловажно

нарушения. Касаторът претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответникът по касация, директорът на Дирекция ”Инспекция по труда” Софийска област, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли съда да остави в сила обжалваното решение на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Не прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС – правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна е установено, че “В., Н., Л. – 2014” ЕООД стопанисва ветеринарна клиника “В., Н., Л. – 2014” ЕООД в [населено място], [жк], срещу блок 521, като в качеството на работодател, имало сключен трудов договор от средата на месец април 2019 година до 22.06.2020 година с физическото лице Д. Б. Д., в качеството на работник/служител, заемал длъжност “ветеринар”, с уговорено месечно трудово възнаграждение, подлежащо на получаване до 15-то число на следващия месец. Конкретно за положения през месец май 2019 година труд на Д. било начислено трудово възнаграждение, подлежащо на изплащане лично в уговорения в трудовия договор срок и по ведомост /фиш/, в която с полагаането на подписа си служителят следвало да удостовери получаването на трудовото възнаграждение за месец май 2019 година. Не се спори, че това не е сторено.

По повод подаден от Д. сигнал вх.№20066074/01.07.2020г. по описа на Д”ИТ” С., контролни органи при Д”ИТ” Софийска област са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на дружеството в качеството му на работодател за периода от 01.07.2020година до 24.07.2020година. С протокол за извършена проверка от 24.07.2020г. по т.7 са дадени указания на работодателя в срок до 12.08.2020г. да удостовери плащането на трудовото възнаграждение за м. април 2019г. на Д. Б. Д., съгласно чл.270, ал.3 КТ.

На 17.08.2020 от служители на Д”ИТ” Софийска област е извършена последваща проверка, като в протокол № ПР2023291 е отразено, че работодателят не е изпълнил задължителните за изпълнение предписания, дадени от т.6 до т.14 в протокол ПР 2019122 от 24.07.2020г.

С акт за установяване на административно нарушение № 23-003197, съставен от главен инспектор в Д”ИТ” Софийска област е образувано административнонаказателно производство срещу “В., Н., Л. – 2014” ЕООД за осъществен от юридическото лице, в качеството на работодател, състав на административно нарушение по чл.415, ал.1 КТ, за това, че към 13.08.2020 година дружеството, в качеството на работодател, е бездействало, като конкретно не е изпълнило задължително предписание по спазване на трудовото законодателство, дадено от контролни органи при Д”ИТ” Софийска област, обективизирано в протокол за извършена проверка от 24.07.2020 година, конкретно посочено като №7 - “Работодаателят да удостовери изплащането на трудовото възнаграждение за месец май 2019 година на Д. Б. Д., съгласно разпоредбата на чл.270, ал.3 от Кодекса на труда”, със срок 12.08.2020 година, като нарушението е било констатирано в рамките на извършена на 17.08.2020 година последваща проверка по спазване на трудовото

законодателство. Постъпили са писмени възражения по акта, в т.ч. с приложение, депозирано в срока по чл.416,ал.6 КТ вр. чл.44,ал.1 ЗАНН, независимо от които обаче, въз основа на акта последвало на 28.09.2020 година издаването от директора на Д"ИТ" Софийска област на атакуваното наказателно постановление № 23-003197, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, в качеството на работодател, с налагането на "имуществена санкция" в размер 1 500лв., на основание чл.415,ал.1 КТ, за нарушението, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, след като е обсъдил събраните в хода на съдебното обжалване гласни и писмени доказателства, СРС приема, че административнонаказателното производство е било образувано при спазване на нормативно установените срокове за това, както и че не се констатира допуснати нередовности от процедурна гледна точка, притежаващи характеристиките на съществени, в хода на производството, както при съставянето на акта за установяване на нарушението, така и при издаването на атакуваното наказателно постановление.

Съдът приема, че в акта и в наказателното постановление обстоятелствата, при които е прието извършването на конкретното нарушение, са посочени в нужната и достатъчна пълнота, по идентичен начин, като са видни времето, мястото на извършване на нарушението и това в какво се е изразило същото, съответно кога и как е констатирано.

По същество СРС преценява, че събраните в нужната пълнота доказателства, анализирани, интерпретирани и оценени, установяват фактическа обстановка, по същество съвпадаща с възприетата от административнонаказателното обвинение и обуславят убедително да се приеме осъществен състав на административно нарушение по чл.415,ал.1 КТ, за което законосъобразно и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, в качеството на работодател, по смисъла на §1,т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ.

По изложените съображения с обжалваното решение е потвърдено атакуваното наказателно постановление.

Така постановеното решение е неправилно.

Установено е, че "В., Н., Л. – 2014" ЕООД стопанисва ветеринарна клиника в [населено място], [жк], срещу блок 521, където е извършена проверката и където д-р Д. е полагал труд, съгласно представения трудов договор № 15 от 15.04.2019г.

Установено е също, че проверката е извършена, АУАН и НП са съставени от служители на Д „ИТ“ Софийска област, за което пред СРС са представени заповед № ЧР-1573/25.09.2019г.; заповед № ЧР-425/20.02.2017г.; заповед № ЧР-593/16.08.2021г.; служебна бележка изх. № 21067982/20.09.2021г.; служебна бележка изх. № 20082977/18.12.2020 и длъжностни характеристики.

Като част от преписката са приложени заповед № 3-0025/08.01.2019г. и заповед № № 3-0024/08.01.2019г на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА „ГИТ“), с които, на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (УПИАГИТ, отм.), се разширява териториалният обхват на контролна дейност на служителите в Д „ИТ“ Софийска област в изброени райони на Столична община (СО) в т.ч. и Л..

Компетентността бива: материална/предметна/, компетентност по степен и компетентност по място/териториална/. Компетентността на административния орган не е някакво субективно право, а е едновременно „правомощие и служебно задължение на органа да действа в дадена област и по определен начин.

Съгласно чл. 12, т. 3 УПИАГИТ (отм.) специализираната администрация на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ е организирана с 28 териториални поделения - дирекции „Инспекция по труда“, разположени в административните центрове на областите.

Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване няма. Нито в закона, нито в УП на ИА „ГИТ“ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

В чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ е определена материалната компетентност на изпълнителният директор, който ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да упражняват правомощията си само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т. е. териториалната им компетентност. Липсва изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Правомощията на изпълнителния директор на ИА“ГИТ“ по чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ са свързани определяне обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но само в определените за тях рамки на компетентност, но не и повече от предвиденото, включително за териториалния обхват. (В този смисъл е решение № 3624/15.04.2022 г. по адм. дело № 11698/2021 г. на ВАС).

По изложените съображения заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИА“ГИТ“, с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм) - дирекциите осъществяват дейността си на територията на съответната област - са нищожни. Административнонаказващият орган е териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм).

Следователно, обжалваното НП не е издадено от местно компетентен административно-наказващ орган, тъй като изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ не може да делегира права, каквито устройствения правилник не му позволява, за разширяване обхвата на териториалната компетентност. Актосъставителят и издателят на атакуваното НП са материално компетентни, с оглед разпоредбата на чл.16, ал.2 от УПИАГИТ (отм), но имат териториална компетентност само за територията на С. област.

По изложените съображения, решение № 20019168 от 07.03.2022г., постановено по НАХД № 14123/2020г. по описа на СРС, НО, следва да бъде отменено и, на

основание чл. 221. ал.1 АПК, да се отмени НП №23-003197, издадено на 28.09.2020 година от директора на Дирекция ”Инспекция по труда” Софийска област.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, на касатора следва да бъдат заплатени разноси в размер на 800 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции, съгласно представения списък и доказателства за плащане. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, и чл. 222, ал.1 АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20019168 от 07.03.2022г., постановено по НАХД № 14123/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав,
и

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-003197, издадено на 28.09.2020 година от директора на Дирекция ”Инспекция по труда” Софийска област.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на “В., Н., Л. – 2014” ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], разноси в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: